

tat del valor del treball perdut, mes que per generositat, per raó d'economia el segur està organitzat i sostingut a llur expensa. Per ço que si grans empreses atenen a llurs interessos cobreixen completament el risc del segur de malaltia, es just que des del modest patró al mes poderós aportin al segur bona part de la quantia de la quota-prima.

L'obrer per egoisme deu conservar i encara estimular amb la previsió une de les freqüents i temudes causes del malestar d'ell i familia i si fins ara tenia que acullir-se a mutualitats i germandats que mes o menys curosament omplenaven la funció previsor de malaltia, tindrà amb la institució del segur social organismes que garanteixen i sobradament compensin son esforç econòmic i el lliurin per sempre de les urpes insaciabls del mercantilisme de certes companyies que inhumanament luchen amb el dolor humà i si be en certs casos determinats creiem que l'obrer deuria ésser integrament assegurat pel patró, el Municipi o l'Estat, opinem que sempre es convenient que l'assegurat contribueixi directament al pagament d'una part del cost: de la quota que li correspon, car no per vulgar deixa d'ésser justa l'asseveració de que el que res costa res val. Així doncs creiem que el cost del segur de malaltia deu ésser sufragat:

- a) Per l'Estat.
- b) Per Diputacions i Municipis.
- c) Pels Patrons.
- d) Pels Obrers.

Les Diputacions i Municipis contribuint amb el 30 % de les quotes corresponents als assegurats de familia numerosa de mes de 4 fills menors de 14 anys i les de pares sexagenaris no compresos en els segurs del retir obrer.

Els Patrons al pagament de la meitat d'una quota anual igual a la meitat del valor del jornal tipus i els corresponent a indústries que determinen malalties professionals les 3/4 parts; siguent incloïts amb aqueixos els que per defectes d'utilitatge, instal·lació o deficiència de métodos de treball acusin durant un any entre llurs obrers una morbilidad superior al doble de la normal.

Els obrers abonaran la meitat del valor d'un jornal tipus cada mes, pero en les Caixes del segur o en Mutualitats podran millorar l'import dels subsidis en un doble i fins en un triple de son jornal tipus així com reassegurar-se pel cas d'invalidesa i assegurar subsidi pels individus de llur familia als quals no els arribi el règim del segur, per així garantir millor llur assistència.

La pensió de la malaltia tindrà el caràcter de mínim legal i serà del valor de les 3/4 parts del jornal tipus. Serà doncs igual per a cada comarca o regió o municipi, però podrà ésser millorada voluntariament.

IV—Organs oficials i particulars als que deuran

encomanar-se l'administració i efectivitat dels segurs i coordinació que deu establir-se entre ells.

Sobre aquest punt la classe mèdica deu fer constar que siguent el segur social obra de benestar comú, deu procurar-se que les riqueses empleades per l'implantació i sosteniment, s'inverteixin exclusivament en el perfeccionament de les funcions inherents als auxilis que deu prestar, en conseqüència deu prohibir-se que cap companyia de caràcter mercantil intervingui en el segur social de malaltia, especialment en ço que es refereix a la base del segur destinada a prestar auxilis mèdics-farmacèutics complerts i el subsidi diari de 3/4 part del jornal tipus. Solsament podran contractar segurs milloradors del segur base, amb caràcter de asseguradors o reasseguradors en els casos apuntats en el capítol anterior, les veritables mutualitats i en cas de que com màxima concessió es deixi intervenir a organismes mercantils deu ésser de manera tal que ingressin integrament a les Caixes del segur el remanent de balanç anual que excedeixi el 5 % dels beneficis.

Per a l'efectivitat del règim del segur precisan l'intervenció de dos elements, el tècnic administratiu i les Caixes del segur.

El primer seria de caràcter municipal, local. El segon provincial o millor regional.

Constituiria el primer organisme que es podria denominar Patronat del segur integrat de manera parellada a les Junes Municipals de Sanitat i compost de l'Alcalde, Secretari, un metge no titular, un farmacèutic, un veterinari, si n'hi hagués, rector, un patró elegit entre el cens de patrons o entitats patronals, dos obrers elegits en les mateixes condicions, i el metge titular com a Secretari.

Aquesta Junta Patronat del Segur s'encarregaria de confeccionar anualment el cens del segur especificant-ho per domicilis, el nombre d'assegurats i families classificades segons les distintes condicions de beneficiaris amb anotació del patrons de que depenen. Col·laborarien aquesta funció les delegacions dependents del Ministeri del Treball.

La tasca millor encomanada a n'aquesta Junta Patronat del Segur seria el cobrament per part del assegurat del subsidis en forma ràpidíssima i sense exigir tots aquells tràmits burocràtics que mes serveixen per a dificultar l'acció benefactora del cobrament immediat dels socors.

De les quantitats recaptades periodicament es destinaria un 45 % a les atencions d'assistència mèdic-quirúrgica completa. En aquesta quantitat no han de comptar-si o comprendre-s'hi les quotes corresponents als serveis dels titulars, les quals trimestralment ingressarien amb la mateixa forma i amb capítol apart com les destinades a l'abono de les dotacions corresponents als Titulars.